

man ser, hvorledes Forholdene have udviklet sig i det praktiske Liv, vil man aldrig nære en saadan Frygt. Forholdet er nemlig i det praktiske Liv det, at de tekniske Skoler ikke have Penge til at holde Lærere, som ikke have andet at bestille end at være Lærere i Tegning ved disse Skoler. Derfor har Forholdet ogsaa udviklet sig ganske simpelt derhen, at de tekniske Skoler — som Regel — benytte Lærere ved de offentlige Skoler som Lærere ved de tekniske Skoler, og jeg kan oplyse, at i dette Øjeblik er der 3—400 Lærere fra Statens offentlige Skoler, der ere ansatte som Lærere ved de tekniske Skoler og ere Ledere af disse Skolers Undervisning. Der er altsaa ingen Fare derved. Lærerne ved de offentlige Skoler ville gerne have denne Bibeskæftigelse, og de tekniske Skoler ere vel tjente med, at de for en billigere Penge kunne faa Undervisningen ledet derved, at de benytte Folk, som have andre Indtægter, saaledes at de nøjes med de Timepenge, man kan enes med en saadan Lærer om.

Det er jo en ikke ringe Udvikling, hele dette Forhold har taget. Jeg kan saaledes oplyse, at i 1893—94 var Elevantallet i de tekniske Skoler uden for Kjøbenhavn 10,028, men i de sidste fem Aar er det steget til 12,857. Ogsaa det Antal Timer, hvori der gives Tegneundervisning i Skolerne uden for Kjøbenhavn, er i samme Tidsrum steget i betydelig Grad, idet der nemlig i 1893—94 undervistes 98,701 Timer om Aaret, medens Timetallet nu er steget til 134,298. Det er en Selvfølge, at i Kjøbenhavn er Elevantallet ogsaa i samme Tidsrum steget, nemlig fra 2164 til 2754. Det, som for mig har Betydning i dette Forhold, er, at Tilsynet med Undervisningen i de offentlige og private Skoler saavel som i de tekniske Skoler er i Hænderne paa den samme Mand, som leder Undervisningen for de Lærere, der uddannes til Lærere i saadanne Skoler. Hvis der bliver to Kursus, vil der blive Rivalisering mellem disse, der bliver Strid om Principper og Systemer, som vi ville mærke ude i Provinserne, medens alt nu gaar fredelig og rolig. Jeg har ikke hørt andet end almindelig Anerkendelse af den tilsynsførende, man nu har. Man har været tilfreds med den Vejledning, han giver, og man er glad ved, at han ved enhver Lejlighed er rede til at staa bi med Raad og Daad, og at han med stor Dygtighed forestaar Undervisningen af de Lærere, der uddannes til Tegnelærere ved disse Skoler. Jeg har derfor ikke villet undlade at fremdrage dette For-

hold her og beder det ærede Finansudvalg og den ærede Minister om i hvert Fald at opretholde den Aftale, der en Gang er truffen mellem Kultusministeriet, Indenrigsministeriet og Rigsdagen i dette Forhold, men ogsaa gaa lidt videre, thi Forholdet bliver mere klart, naar man ogsaa i finansiel Henseende hæver enhver Forbindelse mellem Statens almindelige Lærerkursus, der nu sorterer under Professor Olrik, og dette Kursus, som sorterer og bør sortere under den af Staten antagne Tegnespektør.

Med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal under Kirke- og Undervisningsministeriet skal jeg indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger. Jeg beklager, at man endnu ikke er kommen til en endelig Ordning af Spørgsmaalet om, efter hvilke Regler man skal uddele Statsbidraget til de mange Realskoler, som findes her i Landet. Jeg kan saa godt forstaa den Betragtning, der er gjort gældende af den ærede Minister, at det er hensigtsmæssigt nu at vente, indtil vi se, hvorledes det gaar med Skoleloven. Men naar dens Skæbne er afgjort — den er desværre ikke endelig afgjort, hvis vi ikke faa den vedtagen; men lad os nu haabe det bedste og maaske frygte det værste — naar dette Spørgsmaal er ordnet, er det uforsvarligt ikke hurtigst muligt at komme til Enighed om, hvilke Regler man skal følge ved Anvendelsen af Statsbidragene til de mange Realskoler, der nu findes i Landet. Thi nu er Forholdet saaledes, at der er mange Skoler, som efter min Formening slet ikke skulde have Bidrag, naar saa mange Skoler, der ere langt mere kvalificerede til Understøttelse, maa holdes uden for. Jeg haaber derfor, at den ærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, for dette Forhold trænger i meget høj Grad til Revision.

I den Strid, der er opstaaet om Affattelsen af Konto VI. A.: Tilskud til Videnskab og Kunst i Almindelighed, skal jeg ikke blande mig, men kun i al Almindelighed se Sagen fra et finansielt Synspunkt og sige, det forekommer mig, at denne Konto er lovlig stor. Vi have ganske vist Forfattere nok, maaske flere end nødvendigt, men jeg mener ikke, at de Forfattere, vi nu have, er af saa overvældende Betydning, at der nu er Anledning til at lade denne Konto vokse. Enten man saa kalder Understøttelserne midlertidige eller 2—3-aarige eller faste Understøttelser, have de vist i Almindelighed det tilfælles, at naar en Forfatter en Gang er